

מסכת גיטין

פרק ה

א. הנזקין שמיין להם בעדית ובעל חוב בבינונית, וכתבת אשה בזבורית. רבי מאיר אומר, אף כתבת אשה בבינונית:

ב. אין נפרעין מנכסים משעבדים במקום שיש נכסים בני חורין, ואפלו הן זבורית. אין נפרעין מנכסי יתומים, אלא מן הזבורית:

ג. אין מוציאין לאכילת פרות ולשבח קרקעות ולמזון האשה והבנות מנכסים משעבדים, מפני תקון העולם. והמוציא מציאה, לא ישבע, מפני תקון העולם:

ד. יתומים שסמכו אצל בעל הבית או שמנה להן אביהן אפטרופוס, חייב לעשר פרוותיהן. אפטרופוס שמנהו אבי יתומים, ישבע. מנהו בית דין, לא ישבע. אבא שאול אומר, חלוף הדברים. המטמא והמדמע והמנסד בשוגג, פטור. במזיד, חייב. הפהגים שפגלו במקדש מזידין, חייבין:

ה. העיד רבי יוחנן בן גידגדה על התרשט ששיא אביה, שהיא יוצאה בגט. ועל קטנה בת ישראל שנשאת לכהן, שאוכלת בתרומה, ואם מתה, בעלה יורשה. ועל המריש הגזול שפנאו בבירה, שיטל את דמיו, מפני תקנת השבים. ועל חטאת הגזולה שלא נודעה לרבים, שהיא מכפרת, מפני תקון המזבח:

ו. לא הנה סיקריקון ביהודה בהרוגי מלחמה. מהרוגי מלחמה ואילו, יש בה סיקריקון. כיצד. לקח מסיקריקון וחרז ולקח מבעל הבית, מקחו בטל. מבעל הבית וחרז ולקח מסיקריקון, מקחו קנים. לקח מן האיש וחרז ולקח מן האשה, מקחו בטל. מן האשה וחרז ולקח מן האיש, מקחו קנים. זו משנה ראשונה. בית דין של אחריהם אמרו, הלוקח מסיקריקון נוהג לבעלים רביע. אימתי, בזמן שאין בגדו לקח. אבל יש בגדו לקח, הן קודמיו לכל אדם. רבי הושיב בית דין ונמנו, שאם שהתה בפני סיקריקון שנים עשר חדש, כל הקודם לקח, זוכה, אבל נוהג לבעלים רביע:

ז. חרש רומז ונרמז. וכן בתירא אומר, קופץ ונקפץ, במטלטלין. הפעוטות, מקחן מקח וממכרן ממכר, במטלטלין:

ח. ואלו דברים אמרו מפני דרכי שלום. כהן קורא ראשון, ואחריו לוי ואחריו ישראל, מפני דרכי שלום. מערבין בבית ישו, מפני דרכי שלום. בור שהוא קרוב לאמה, מתמלא ראשון, מפני

דְּרָכֵי שְׁלוֹם. מְצוּדוֹת חַיָּה וְעוֹפוֹת וְדָגִים יֵשׁ בָּהֶם מִשּׁוּם גִּזְל, מִפְּנֵי
דְּרָכֵי שְׁלוֹם. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, גִּזְל גָּמוּר. מְצִיאַת חֵרֶשׁ שׁוֹטָה וְקָטָן,
יֵשׁ בָּהֶן מִשּׁוּם גִּזְל, מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. רַבִּי יוֹסִי אֹמֵר, גִּזְל גָּמוּר.
עָנִי הַמִּבְקֵר בְּרֹאשׁ הַזֵּית, מֵה שֶׁתִּחַתּוֹ גִּזְל, מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. רַבִּי
יוֹסִי אֹמֵר, גִּזְל גָּמוּר. אֵין מִמַּחֲנִין בְּיַד עֲנִי גוֹיִם בְּלָקֹט שְׂכָחָה וּפְאָה,
מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם:

ט. מִשְׁאֲלָת אִשָּׁה לַחֲבֵרְתָּהּ הַחֲשׂוּדָה עַל הַשְּׂבִיעִית, נֶפֶה וּכְבָרָה
וְרַחֲמִים וְתַנּוּר, אֲבָל לֹא תֵבֶר וְלֹא תִטָּחֵן עִמָּה. אִשָּׁת חֵבֶר מִשְׁאֲלָת
לְאִשָּׁת עִם הָאָרֶץ, נֶפֶה וּכְבָרָה, וּבוֹרֶרֶת וְטוֹחֶנֶת וּמִרְקֹדֶת עִמָּה, אֲבָל
מִשְׁתַּטִּיל הַמַּיִם, לֹא תִגַּע עִמָּה, לְפִי שֶׁאֵין מִחֲזִיקִין יְדֵי עוֹבְרֵי עֲבָרָה.
וְכֵלָן לֹא אָמְרוּ אֶלָּא מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם. וּמִחֲזִיקִין יְדֵי גוֹיִם בַּשְּׂבִיעִית,
אֲבָל לֹא יְדֵי יִשְׂרָאֵל, וְשׂוֹאֲלִין בְּשִׁלּוּמָן, מִפְּנֵי דְרָכֵי שְׁלוֹם: